

W środę wieczorem brytyjscy posłowie do Izby Gmin głosowali nad ośmioma scenariuszami dalszego postępowania w sprawie Brexitu. Były to tzw. „głosowania orientacyjne", które w założeniu miałyby wskazać dalszy kierunek postępowania po stronie brytyjskiej w świetle decyzji zeszłotygodniowego szczytu Rady Europejskiej UE.

Scenariusze poddane pod głosowanie to:

1. **twardy Brexit** – czyli wyjście z UE 12 kwietnia bez umowy;
2. **wspólny rynek 2.0** (zwany także Norwegia-plus) – czyli wyjście z UE, ale pozostanie w unii celnej i jednolitym rynku europejskim;
3. **pozostanie na wspólnym rynku, przy jednoczesnym opuszczeniu unii celnej**;
4. **pozostanie w unii celnej z UE, ale opuszczenie przez nią wspólnego rynku** (będzie oznaczać koniec tzw. czterech swobód – swobodnego przepływu osób, kapitału, towarów i usług);
5. **łagodny Brexit** – czyli plan zakładający kompleksową unię celną z UE, dostęp do jednolitego rynku i zachowanie bliskich relacji z unijnymi instytucjami;
6. **referendum ratyfikacyjne** dla ostatecznej decyzji w sprawie Brexitu;
7. **„Stop Brexit"** – czyli odstąpienie od artykułu 50. w sytuacji, gdy porozumienie z UE nie zostanie osiągnięte;
8. **tzw. Malthouse Plan B – wynegocjowanie tymczasowego porozumienia, by zapewnić więcej czasu na dalsze negocjacje nad porozumieniem handlowym ze Wspólnotą**.

Premier **Theresa May zadeklarowała nawet podanie się do dymisji za cenę przyjęcia umowy o wystąpieniu Wielkiej Brytanii z UE**, konsekwentnie podtrzymując swoje hasło **„Brexit means Brexit", a więc wolę zrealizowania Brexitu**.

Wszystkie propozycje zostały odrzucone w głosowaniu 28 marca 2019.

W związku z powyższym, **29 marca (a więc w dniu kiedy pierwotnie miał nastąpić Brexit) ponownie poddano pod głosowanie umowę o wystąpieniu z UE**, ale – w myśl literalnego rozumienia decyzji Rady Europejskiej z 21 marca – **bez** (budzącej największe kontrowersje) **deklaracji politycznej** określającej ramy przyszłych stosunków między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem. **Także i to głosowanie** – z symboliczną datą – **skończyło się odrzuceniem umowy**.

Jeszcze 27 marca, **przemawiając w PE, Przewodniczący Rady Europejskiej Donald Tusk** przypomniał, **że decyzja Rady Europejskiej zakłada dwa scenariusze**: a) przedłużenie techniczne do 22 maja, w

Phoca PDF

przypadku przyjęcia przez Izbę Gmin porozumienia w sprawie Brexitu, b) prolongata terminu przed 12 kwietnia, w przypadku nieprzyjęcia przez Izbę Gmin porozumienia, o ile Wielka Brytania określi konkretnie swoje stanowisko. **Tusk zyskał także szerokie grono sympatyków wśród przeciwników Brexitu**, stwierdzając, że skoro mogą oni odnieść wrażenie, że nie są wystarczająco reprezentowani we własnym parlamencie, **powinni mieć poczucie, że są – jak obywatele UE – reprezentowani w Parlamencie Europejskim**, który upomni się o wyrażane przez nich interesy.

Na razie jednak, sądząc po wynikach wczorajszych i dzisiejszego głosowania, **trudno o optymizm w kwestii podjęcia przez Wielką Brytanię jednoznacznego stanowiska**. W związku z zaistniałą sytuacją, **Przewodniczący Tusk, zwołał specjalny Szczyt Rady Europejskiej na 10 kwietnia 2019**.

Co dalej? Jeśli żadna umowa nie zostanie zaakceptowana przez Izbę Gmin do 12 kwietnia, Wielką Brytania będzie musiała wybrać pomiędzy twardym Brexitem, a prośbą do UE o dalsze opóźnienie, być może trwające dłużej niż rok. Oznaczać to będzie jednak wybory do PE w Brytanii, a także dziwny status posłów do PE z kraju, który w założeniu Unię będzie opuszczał.

Phoca PDF